

यदाह भरतश्रेष्ठो भीष्मस्तत् क्रियतां नृप । न काममर्थलिप्सूनां वचनं कर्तुमर्हसि ।
 पुरा युद्धात् साधु मन्ये पाण्डवैः सह सङ्गतं । यदाक्यमर्जुनेनोक्तं सञ्जयेन निवेदितं ।
 सर्वं तदभिजानामि करिष्यति च पाण्डवः । न ह्यस्य त्रिषु लोकेषु सदृशोऽस्ति धनुर्धरः ।
 अनादृत्य तु तदाक्यमर्थवद्वेणभीष्मयोः । ततः स सञ्जयं राजा पर्याप्तृच्छत पाण्डवान् । १८६५
 तदैव कुरवः सर्वे निराशा जीवितेऽभवन् । भीष्मद्वेणौ यदा राजा न सम्यगनुभाषते ।
 इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि यानसन्धिपर्वणि भीष्मवाक्ये अष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥
 ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ किमसौ पाण्डवो राजा धर्मपुत्रोऽभ्यभाषत । श्रुवेह वज्रलाः सेनाः प्रीत्यर्थं नः समागताः ।
 किमसौ चेष्टते स्तुत योत्स्यमानो युधिष्ठिरः । के वाऽस्य भ्रातृपुत्राणां पश्यन्त्याज्ञेष्टवो मुखं ।
 के स्त्रिदेनं वारयन्ति युद्धाच्छाम्येति वा पुनः । निरुत्या कोपितं मन्दैर्धर्मज्ञं धर्मचारिणं ।
 ॥ सञ्जय उवाच ॥ राज्ञो मुखमुदीचन्ते पाञ्चालाः पाण्डवैः सह । युधिष्ठिरस्य भद्रन्ते स सर्वाननुशास्ति च । १८७०
 पृथग्भूताः पाण्डवानां पाञ्चालानां रथव्रजाः । आयान्तमभिनन्दन्ति कुन्तीपुत्रं युधिष्ठिरं ।
 नभः सूर्यमिवोद्यन्तं कौन्तेयं दीप्ततेजसं । पाञ्चालाः प्रतिनन्दन्ति तेजोरागिमिवोदितं ।
 आगोपाला विपालाश्च नन्दमाना युधिष्ठिरं । पाञ्चालाः केकया मत्स्याः प्रतिनन्दन्ति पाण्डवं ।
 ब्राह्मण्यो राजपुत्रस्य विशो दुहितरस्य याः । क्रीडन्त्योऽभिसमायान्ति पार्थ सन्नद्धमोचितं ।
 ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ सञ्जयाच्छ येनास्मान् पाण्डवा अभ्ययुञ्जत । धृष्टद्युम्नस्य सैन्येन सोमकानां बलेन च । १८७५
 ॥ वैशम्पायन उवाच ॥ गावल्गाणिस्तु तत्पृष्टः सभायां कुरुसंसदि । निश्वस्य सुमृशं दीर्घं मुहुः सञ्चिन्तयन्निव ।
 तत्रानिमित्ततो दैवात् स्तुतं कश्मलमाविशत् । तदाचचचे विदुरः सभायां कुरुसंसदि ।
 सञ्जयोऽयं महाराज मूर्च्छितः पतितो भुवि । वाचं न सृजते काञ्चिद्धीनप्रज्ञोऽल्पचेतनः ।
 ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ अपश्यत् सञ्जयो नूनं कुन्तीपुत्रान्महारथान् । तैरस्य पुरुषव्याघ्रैर्मृगमुदेजितं मनः ।
 ॥ वैशम्पायन उवाच ॥ सञ्जयश्चेतनां लब्ध्वा प्रत्याश्वसेदमब्रवीत् । धृतराष्ट्रं महाराजं सभायां कुरुसंसदि । १८८०
 ॥ सञ्जय उवाच ॥ दृष्टवानस्मि राजेन्द्र कुन्तीपुत्रान्महारथान् । मत्स्यराजगृहावासनिरोधेनावर्कषितान् ।
 शृणु यैर्ह महाराज पाण्डवा अभ्ययुञ्जत । धृष्टद्युम्नेन वीरेण युद्धे वस्तेऽभ्ययुञ्जत ।
 यो नैव रोषान्नभयान्न लोभान्नार्थकारणात् । न हेतुवादात् धर्मात्मा सत्यं जह्यात्कदाचन ।
 यः प्रमाणं महाराज धर्मं धर्मभूताम्बरः । अजातशत्रुणा तेन पाण्डवा अभ्ययुञ्जत ।
 यस्य बाहुबले तुल्यः पृथिव्यां नास्ति कश्चन । यो वै सर्वान्महोपालान् वशे चक्रे धनुर्धरः । १८८५
 यः काशीवङ्गमगधान कलिङ्गांश्च धाऽजयत् । तेन वो भीमसेनेन पाण्डवा अभ्ययुञ्जत ।
 यस्य वीर्येण सहसा चत्वारो भुवि मानवाः । निःसृता जतुगेहादै हिडिम्नात्पुरुषादकात् ।
 यथैषामभवद्दीपः कुन्तीपुत्रो वृकोदरः । याज्ञसेनीमथो यत्र सिन्धुराज्ञोऽपकृष्टवान् ।
 तत्रैषामभवत् दीपः कुन्तीपुत्रो वृकोदरः । यस्य तान् पाण्डवान् सर्वान् सङ्गतान् वारणावते ।
 दह्यतो मोचयामास तेन वस्तेऽभ्ययुञ्जत । कृष्णायाश्चरता प्रीतिं येन क्रोधवशा हताः । १८९०